

[Rahbæk Møller]

tion nu er bagmandspolitiet. Forklaringen er, at det ligger i Justitsministeriet, og at det har været antaget, at krisen i den finansielle sektor er erhvervspolitikernes sag. Derfor har bagmandspolitiet undgået opmærksomhed. Men det har et kraftigt behov for at få mulighed for at optræde mere professionelt, først og fremmest ved at kunne knytte de rigtige specialister til sig til den pris, sådanne nu engang har.

Det kunne også være fornuftigt at imødekomme Finanstilsynets ønske om at kunne høre konsulenter på pengeinstitutternes regning til at gennemgå et pengeinstitut. Finanstilsynet betales i forvejen af finanssektoren, og en sådan mulighed synes at være et rimeligt alternativ til en permanent forøgelse af bemanningen i Finanstilsynet.

Et tredje oplagt bud er øget offentlig indsigt. Det står nu klart for enhver, at de finansielle institutioner nok er organiseret privatretligt, men i virkelighedens verden har de en ganske afgørende samfundsmæssig betydning. Vi har set både i Norge og på Færøerne, at staten måtte træde til, da store banker blev truet af fallit. Herhjemme ville vi se det samme, hvis en af de store banker kom i vanskeligheder. Derfor kan finansverdenen ikke ses isoleret fra staten. Det er måske praktisk, at den er privatretligt organiseret, men i realiteten er der tale om samfundsinstitutioner af samme betydning som de største statsvirksomheder. Derfor burde der være mere offentlig indsigt.

Nu har bankerne ganske vist offentlige repræsentanter i bestyrelserne, men i praksis har de været brugt meget lidt. Det er nu på tide, at de faktisk bliver brugt som offentlighedens repræsentanter og vagthunde.

Der er en sammenhæng mellem manglende anvendelse af de offentlige repræsentanter og valget af de personer, der sættes derind af den til enhver tid siddende industriminister uanset partifarve. Der er her en interessant iagttagelse. I kreditforeningerne findes der bevægelser, der forsøger at demokratisere realkreditlen.

Netop de kredse, der deltager i denne bevægelse, er de samme som dem, der aldrig kommer i betragtning som offentlige repræsentanter i bestyrelserne. Jeg mindes ikke, om der er en enkelt undtagelse, men mere er det i hvert fald ikke.

Som fru Lone Dybkjær tidligere har belært os om, ved vi ikke, hvad der foregår på lukke-

de møder i bankbestyrelserne. Vi kan derfor ikke udelukke, at nogle af de offentlige repræsentanter er bedre end deres rygte, men vi kan roligt konstatere, at de alle er udvalgt på en formodning om, at de ikke vil genere direktionen ved utidige spørgsmål. Den nuværende industriminister er endnu forholdsvis ny i sædet, og jeg skal derfor opfordre ham til at ændre kurs, f.eks. finder jeg, at fru Kirsten Jacobsen vil være et glimrende bud på en offentlig repræsentant.

Endelig synes jeg, vi skulle interessere os for at demokratisere hele sektoren. Som allerede nævnt er brugerdemokrati langtfra et ukendt element i finanssektoren. Det er sandt, at kriserne opstod i takt med, at det demokratiske element fik mindre betydning. Derfor kunne det være en ganske god idé ved lov at indføre repræsentantskaber med besluttende myndighed i alle finansielle selskaber uanset organisationsform.

Afslutningsvis vil jeg knytte et par bemærkninger til den dagsorden, som fru Pia Gjellerup m.fl. har fremsat. Jeg synes på mange måder, det er en fornuftig dagsorden, men jeg synes, der mangler én afgørende pind, nemlig en pind om bagmandspolitiet. Derfor skal jeg fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, der, som alle kan høre, lægger sig tæt op ad regeringens:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget noterer sig, at der inden for de sidste år er vedtaget en række ændringer inden for bank-, forsikrings- og selskabslovgivningen, opfordrer Folketinget regeringen til – at fremsætte forslag til skærpelse af lovgivningen på revisorområdet inden udgangen af 1993, – at styrke kontrollen med overholdelse af selskabslovgivningen, herunder årsregnskabsloven, og – at sikre en modernisering af Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet ved at give mulighed for ansættelse af de nødvendige eksperter.

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 45).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.